

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 2T/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010373
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8723010373.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom Mgr. Lukášom Hvizdošom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. júla 2023 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. C., t. č. F. G. F. B.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 24.04.2023 v čase okolo 16.30 hod. z chodby - dufartu rodinného domu č. XX v obci D., okres C. ukradol, tam nachádzajúci sa, opretý o stenu, kovový fúrik, s ktorým odišiel smerom do miesta bydliska na adrese D. XXX a tento fúrik následne cestou predal H. I., čím takto neoprávnene vnikol do obydlia J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. L. XX a spôsobil jej škodu krádežou fúrika na sumu 63,- €, a uvedené vykonal aj napriek tomu, že dňa 13.12.2022 bol postihnutý za spáchanie priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov, nakoľko sa dopustil drobnej krádeže tým, že dňa 13.12.2022 odcudzil potraviny z domu jeho švagrinej, za čo mu bola hliadkou Obvodného oddelenia PZ v Spišskej Belej uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- €, číslo pokutového bloku A 2200059410 a taktiež dňa 13.12.2022 odcudzil M. B. SUNAR, za čo mu bola hliadkou Obvodného oddelenia PZ v Spišskej Belej uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- €, číslo pokutového bloku A 2200058336,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydlia iného,
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., ako aj ďalej uvedenými listinnými dôkazmi, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný A. B. sa k spáchaniu skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku priznal a na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania predmetného skutku. Súd tak po splnení zákonných podmienok podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a následne už nevykonal dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní ďalej uviedol, že ľutuje, že pani K. ukradol fúrik a tá rodina mu vo veľkom pomáhala. Veľmi ho to mrzí. Keby mal možnosť, tú škodu by čo najskôr uhradil, ale preto, že je vo väzbe, tak sa nemôže dostať k peniazom. On sa už v minulosti dopustil obdobného protiprávneho konania, a to viackrát, naposledy v roku 2017. V minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za takéto konanie, naposledy, keď nastúpil v roku 2017 a v roku 2022 išiel domov. On si nemyslí, že po prepustení z výkonu trestu v roku 2022 by sa okrem prejednávanej veci dopustil nejakého obdobného protiprávneho konania. V záverečnej reči obžalovaný uviedol, že ho mrzí, čo spáchal. Dodnes to ľutuje a nevie sa z toho spamätať. Počas jeho výkonu trestu stratil najlepšieho brata M. B. a taktiež aj ocka. Nevedel, čo má robiť a keď vyšiel von z basy, tak ostal prekvapený, že stratil celú rodinu.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný má v tomto evidovaných desať záznamov, kedy ide o odsúdenia v rozmedzí rokov 2008 až 2018. Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/86/2008 zo dňa 30.09.2008 bol uznaný za vinného pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, kedy z výkonu trestu bol podmienenčne prepustený dňa 14.12.2010 uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/71/2010 s následným nariadením výkonu zvyšku trestu 13.12.2011. Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/124/2009 zo dňa 10.08.2009 bol uznaný za vinného pre trestný čin hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý výrok o treste bol následne zrušený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/47/2010 zo dňa 27.04.2010, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre trestné činy krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený súhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/121/2011 zo dňa 12.09.2011 bol uznaný za vinného pre trestné činy krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený úhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/62/2013 zo dňa 11.07.2013 bol uznaný za vinného pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/82/2014 zo dňa 25.04.2014 bol uznaný za vinného pre trestné činy krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený úhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a štyroch mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní prečítal rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok vo veciach sp. zn. 1T/70/2016, sp. zn. 0T/30/2017, sp. zn. 9T/82/2017 a sp. zn. 9T/58/2018, rovnako vyplývajúce z prečítaného odpisu registra trestov obžalovaného.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/70/2016 zo dňa 06.04.2017 bol obžalovaný uznaný za vinného v bode 1/ a 3/ rozsudku pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a v bode 2/ rozsudku pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní šesťnástich mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/30/2017 zo dňa 11.10.2017 bol A. B. uznaný za vinného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/82/2017 zo dňa 08.03.2018 bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní tridsať mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/30/2017 zo dňa 11.10.2017, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/58/2018 zo dňa 09.11.2018 bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a troch mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest obžalovaný vykonal dňa 30.11.2022.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenásťkrát priestupkovo riešený. Okrem dvoch priestupkov proti majetku spáchaných dňa 13.12.2022, obsiahnutých v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku, sa obžalovaný dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch dňa 25.04.2017, za ktorý mu bola v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 30,- Eur. Okrem toho sa obžalovaný v dňoch 01.01.2023, 19.12.2022, 16.12.2022, 15.12.2022, 12.12.2022, 11.12.2022 a 19.07.2017 dopustil priestupkov podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktoré boli vybavené uložením pokuty v blokovom konaní. Dňa 11.05.2017 sa obžalovaný dopustil priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bola v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 20,- Eur.

Podľa správy o povesti vypracovanej obcou D. obžalovaný A. B. je slobodný, nezamestnaný, bezmajetný. Ak bol v obci, tak sa zdržiaval u rôznych príbuzných. alkoholické nápoje požíva. Medzi občanmi má zlú povesť. Správanie na verejnosti nie je dobré a nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku. Bol pravidelne pod vplyvom alkoholu, boli hlásené drobné krádeže, pri ktorých bol menovaný vidieť, čo možno prisúdiť jeho asociálnemu správaniu. Taktiež chodil špinavý, neupravený, zanedbaný.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS B. vyplýva, že obžalovaný od nástupu na výkon väzby dňa 28.04.2023 pracovne zaradený nie je, preto jeho pracovnú morálku nehodnotia. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Pre krátkosť pobytu v ich ústave nie je možné objektívne zhodnotiť povahové vlastnosti obžalovaného.

Vykonaným dokazovaním a priznaním viny obžalovaného dospel súd k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a je trestným činom. Ohľadne posúdenia otázky, kto uvedený skutok spáchal, súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného A. B..

Podľa súdu je nepochybné, že obžalovaný A. B. neoprávnene vnikol do obydlia iného. Zároveň si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Obžalovaný týmto svojím konaním po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, aj s prihliadnutím na jeho predchádzajúce opakované odsúdenia pre trestné činy krádeže a porušovania domovej slobody, vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, t. j. záujem štátu na ochrane domovej slobody a záujem štátu na ochrane vlastníckeho práva a držby vecí, a tým, že neoprávnene vnikol do obydľia poškodenej J. K., z ktorého odcudzil, tam nachádzajúci sa, opretý o stenu, kovový fúrik, takéto ohrozenie, resp. porušenie chráneného záujmu spôsobiť chcel.

Za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody až na dva roky.

Za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody až na dva roky.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4, alinea prvá, Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Nakoľko obžalovaný sa svojím konaním dopustil dvoch trestných činov, súd v rámci výroku o treste aplikoval § 41 ods. 1 Trestného zákona a ukladal úhrnný trest podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Ako poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného A. B. súd vyhodnotil jeho priznanie a oľutovanie svojho konania (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Na druhej strane boli vyhodnotené dve príťažujúce okolnosti, a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) a to, že v minulosti už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona).

Vzhľadom na uvedenú prevahu dvoch príťažujúcich okolností oproti jednej poľahčujúcej okolnosti, súd za použitia § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona upravil trestnú sadzbu trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona tak, že zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal obžalovanému trest v rozmedzí trestnej sadzby od ôsmich mesiacov do dvoch rokov odňatia slobody.

Aplikujúc § 34 ods. 4 Trestného zákona, súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a dospel k záveru o nevyhnutnosti uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko iba týmto druhom trestu je, podľa názoru súdu, možné účel trestu dosiahnuť.

Obžalovaný sa v predmetnej trestnej veci dopustil úmyselnej trestnej činnosti, kedy svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty dvoch úmyselných trestných činov.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, zo zabezpečených listinných dôkazov vyplýva, že tento sa už v minulosti opakovane dopustil protiprávnej činnosti, a to predovšetkým najmä majetkovej trestnej činnosti. V odpise registra trestov má obžalovaný evidovaných celkovo desať záznamov, vzťahujúcich sa na obdobie rokov 2008 až 2018, pričom s výnimkou jedného sa všetky záznamy týkajú práve trestnej činnosti ako v prejednávanej trestnej veci, teda pre trestný čin krádeže, resp. trestný čin porušovania domovej slobody. Na tomto mieste je nevyhnutné podčiarknuť, že naposledy bol obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/58/2018 zo dňa 09.11.2018, pri uznaní viny z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dva roky a tri mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, kde k vykonaniu trestu došlo dňa 30.11.2022. Okrem toho bol obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/82/2017 zo dňa 08.03.2018, pri uznaní viny z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní dva roky a šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa po výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody dňa 30.11.2022, iba jedenásť dní na to, dňa 11.12.2022, dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa tiež dopustil dňa 12.12.2022. Následne dňa 13.12.2022 sa dopustil dvoch priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. V dňoch 15.12.2022, 16.12.2022, 19.12.2022 a 01.01.2023 sa opäť dopúšťa priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Napokon dňa 24.04.2023, teda menej ako päť mesiacov po výkone trestu odňatia slobody pre prečin porušovania domovej slobody sa obžalovaný dopúšťa skutku v predmetnej trestnej veci, a to druhovo identickej trestnej činnosti. Uvedené dokumentuje postoj obžalovaného k dodržiavaniu právnych predpisov.

Súd zohľadnil a reflektoval aj na skutočnosti uvedené obžalovaným v záverečnej reči, kde poukázal na stratu rodinných príslušníkov v čase jeho výkonu trestu odňatia slobody, avšak všetky skutočnosti relevantné pre ukladanie trestu, teda nielen osobné pomery obžalovaného, súd posudzoval vo svojej komplexnosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v prejednávanej veci nejde zďaleka o prvý prípad, kedy by sa obžalovaný mal dopustiť trestnej činnosti, a rovnako ani o prvý prípad, kedy by sa mal dopustiť práve stíhaného druhu trestnej činnosti.

Vychádzajúc z uvedeného, z oboznámených listinných dôkazov, osobitne z obsahu odpisu registra trestov a výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, je tak nevyhnutné konštatovať, že v prípade obžalovaného ide o osobu výrazne kriminálne narušenú, ktorej v jeho opakujúcom sa protiprávnom konaní nezabránili ani opätovne ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Obžalovaný mohol zmeniť svoje správanie, no opakovane sa dopúšťa obdobných protiprávných konaní, o. i. najmä majetkového charakteru a teda je zrejmé, že nie je schopný rešpektovať pravidlá správania sa a od páchania trestnej činnosti ho neodradili ani predchádzajúce odsúdenia. Ani opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré obžalovaný vykonal, ho neprimáli k zmene jeho správania a k vedeniu riadneho života, keď obžalovaný sa po výkone trestu odňatia slobody dňa 30.11.2022 opätovne dopúšťa trestnej činnosti totožnej povahy dňa 24.04.2023. Je preto možné konštatovať, že v konaní obžalovaného ide o rovnorodú recidívu a ani výkon ostatného trestu (ani predchádzajúcich trestov) nemal žiadny výchovný vplyv na obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, a to osobitne majetkového charakteru.

Na tomto mieste je potrebné poukázať tiež na výrazne negatívne hodnotenie obžalovaného obcou D., podľa ktorej obžalovaný požíva alkoholické nápoje a medzi občanmi má zlú povesť. Jeho správanie na verejnosti nie je dobré. Bol pravidelne pod vplyvom alkoholu, boli hlásené drobné krádeže, pri ktorých bol videný, čo možno prisúdiť jeho asociálnemu správaniu.

V prejednávanej trestnej veci prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v trvaní od 8 (osem) mesiacov až na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Berúc do úvahy všetky vyššie konkretizované okolnosti relevantné pre ukladanie trestu, a v rámci nich o. i. prevahu priťažujúcich okolností, osobu obžalovaného, jeho výraznú kriminálnu minulosť, nepriaznivé možnosti jeho nápravy, ale na druhej strane tiež postoj

obžalovaného k spáchanému trestnému činu, jeho osobné pomery, výšku škody, ako aj skutočnosť, že konaním obžalovaného nebol spôsobený mimoriadne závažný či neodstrániteľný následok, súd dospel k záveru, že primeraným a zákonným v danom prípade je úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov, teda v polovici v súlade so zákonom upravenej trestnej sadzby. Nakoľko ani opakované odsúdenia, ani opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody a sankcie za spáchané priestupky zjavne nemali na obžalovaného taký výchovný vplyv, aby sa ďalej nedopúšťal trestnej činnosti (individuálna prevencia), uložený trest v prejednávanej trestnej veci má osobitne naplňať prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti) a prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti).

Pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

- neoprávnene vnikol do obydlia iného,
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Poprad. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.